

Stickcafé.

Kommer precis från förmiddagens stickcafé på träffpunkten Björken. Jag fascinerades över att se hur populär stickning och virkning är och hur miljötankande och eco-tankande smugit sig in i denna verksamhet. Vi visades årets nyheter och en del kuriosa. Vad sägs om att virka godis, engelsk lakritskonfekt, eller bakverk som muffins, bakelser eller varför inte en prinsesstårta? Något för bantare att kunna låta ögat mättas utan att gå upp ett hekto! Det går också att virka små amigurumidockor, japanska dockor. Får en tanke om att det visserligen inte hjälper med en liten docka för de japanska barnen som nu lider så ofattbart efter översvämning och kärnkraftsolycka, eller kanske de enklaste små saker kan betyda lite för att något dämpa smärtan över att ha förlorat allt? Såg på TV hur en liten flicka hittade sin nalle i spillrorna av sitt hem och kramade den hårt. Men tanken med dessa små amigurumidockor är väl att ge våra småtingar här hemma. På modet är Retro och en dam hade hittat en virkbeskrivning från 50-talet, mycket inne just nu. Kanske en present till någon ung dam i släkten . På tal om miljötankande var väl förslaget om att sticka disktrasor av lin en het nyhet. Garner till sådana gick åt som smör i solsken. Hygieniska och tvättbara och snygga färger. En dam övervägde att sticka en och ge bort i 60-årspresent! Ja, nu uppskattas kanske en disktrasa i lin lika mycket som en plast eller konstfibergrej. Mycket troligt är det dagens trend. Skall det stå denna text på födelsedagskortet: "Krama mig ofta annars blir jag sur"? Men det gäller förstås inte miljötrasan i lin!

Erna Stattin

Ordbrukarna i Karlsborg